

୨୨ ଏପ୍ରେଲ ୨୦୨୨ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ ମୁବାରକ୍ ଇସଲାମାବାଦ୍, ଲକ୍ଷ୍ନ

ମନୁଷ୍ୟର ସମସ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତା ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସମସ୍ତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହେବାରେ ହିଁ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ । ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସୁସ୍ଥ ଚିତ୍ରପଟ ଓ ସୁଶୋଭିତ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ ।

ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଦଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓହ୍ଦାଶହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓହ୍ଦସୁଲୁହୁ ଅନ୍ନା ବାଦ୍ଫଉଜୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରଜିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିର୍ ରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦ୍ଦିନ୍ । ଇୟାକା ନାବୁହୁ ଓ ଇୟାକା ନସ୍ତଇନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତଜିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍ଅମତ୍ । ଅଲ୍ଲେହିମ୍ ଗୈରିଲ୍ ମଗ୍ନୁବି ଆଲ୍ଲେହିମ୍ ଓଲ୍ଲାଲ୍ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓର^୧ କହିଲେ; ଆଜିକାଲି ଆମେ ରମଜାନର ପବିତ୍ର ମାସରେ ଗତି କରୁଅଛେ, ଯାହାର ପାଖାପାଖି କୋଡ଼ିଏ ଦିନ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲାଣି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟବାନ ଏହି ମାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ ଯେ ସେ ଏହି ମାସରୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ସୁଫଳ ଲାଭ କରିନେଉ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା (ଜଣେ ମୁସଲମାନ ସକାଶେ) ରୋଜା ରଖିବା ଅନିବାୟ୍ୟ କରିବା ଆଦେଶର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ହିଁ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରୋଜା ରଖିବା ଏଥିପାଇଁ ବିଧେୟ କାରଣ ଏତଦ୍ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବ । ସୁତରାଂ ରୋଜା ଓ ରମଜାନର କଲ୍ୟାଣରୁ ସେତେବେଳେ ସୁଫଳ ମିଳି ପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ରୋଜା ରଖିବା ସହିତ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ଵରଭୟର ସ୍ଵରକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଗାମୀ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା, ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ।

ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା^୨ କହିଲେ; ରୋଜା ଏକ ରକ୍ଷା କବଚ (ଡ଼ାଲ) ଅଟେ । କ'ଣ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ରୋଜା ରଖିବା ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ? ସେହରା ଓ ଅଫ୍ତାରୀ କରିବା ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ? କ'ଣ ଆମର କେବଳ ଏତିକି କାର୍ଯ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ରୋଜାର ରକ୍ଷା କବଚରେ ଢାଳିଦେବ ଯେ ଆମମାନେ ସେହରା ଓ ଅଫ୍ତାରୀ କରି ନେଇଛେ ? ନା! ବରଂ ତାହାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ମୁଁ କହି ଆସିଲି ଯେ ଲାଅଲ୍ ଲକୁମ୍ ତତ୍ତକୁମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଏତଦ୍ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହେବ । ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମମାନେ ନିଜ ରୋଜାକୁ, ନିଜ ରମଜାନକୁ ଏପରି ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ଯାହାକି କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସକାଶେ ହିଁ ହେବ । ତାଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହେବ, ଯାହାର ପ୍ରତିଫଳ ସ୍ଵୟଂ ପ୍ରଭୁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଵରରେ ଉପନୀତ ହେବା ଅନିବାୟ୍ୟ ଯାହାକି ପ୍ରଭୁ ଆମ ଠାରୁ ଆଶା କରିଛନ୍ତି ।

ଆମେମାନେ ନିଜକୁ ମୋମିନ, ମୁସଲମାନ କହିଥାଉ ଏବଂ ଏହି ଘୋଷଣା କରୁଛେ ଯେ ଆମେମାନେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତଫା^୩ଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ନିଜକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଛୁ । ଆପଣ^୪ଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ସକାଶେ ଏ କଥାର ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି କରୁଛେ ଯେ ହଜୁର^୫ଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶୃତ ମସିହ ଓ ମେହଦୀଙ୍କର ଆଗମନ ହେବାର ଥିଲା, ସେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହେମଦ କାଦିୟାନୀ^୬ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ନବୀନିକରଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତିଶୃତ ମୁତାବକ ଏହି ମସିହ ଓ ମେହଦୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ହେବା ବିଧିର ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଧାନ । ଅତଏବ ଆମମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଆମେମାନେ ନିଜ ଆଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମାକୁ ସଂଚାର କରିବା ସକାଶେ ମସିହ ମଉଦ^୭ଙ୍କ ଠାରୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଲୋଡ଼ିବା ।

ବସ୍ତୁତଃ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେଖୁଥାଉ ଯେ ଧର୍ମପରାୟଣତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜୁର^{୧.୧} କି କି ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଦେଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଆମକୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସଂଜ୍ଞା କ'ଣ? ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି ଯେ ଆମମାନେ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ ଘୋଷଣା କରୁଛେ ଏବଂ ଆମମାନେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ତେବେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୨} କୁହନ୍ତି; ତେବେ ଶୁଣିରଖ, ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରଥମ ସୋପାନ ଏହିକି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁ ।

ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ, ଧର୍ମପରାୟଣତା (ତକ୍ୱା)ର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ତେବେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଏହିକି ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅପକର୍ମରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ଆମେ ନିଜ ନିଜର ଆତ୍ମ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଯିବ ଯେ ଆମେମାନେ ଧର୍ମପରାୟଣତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିଭଳି ସମ୍ପାଦନ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ନିର୍ବାହ କରୁଅଛେ । କ'ଣ ଆମେମାନେ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ମାନବଜାତି (ସୃଷ୍ଟି) ପ୍ରତି ଥିବା ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଅଛେ? ହଜୁର^{୧.୧} କହିଲେ! ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିନେବ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମପରାୟଣତା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ଜରୁରୀ କାରଣ ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ହାସଲ ହୋଇ ନଥାଏ, ତାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଜିଣି ହିଁ ପାରି ନଥାଏ ।

ପୁନଶ୍ଚ ହଜୁର^{୧.୧} କହିଲେ! ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ସକାଶେ ଅଲ୍ଲହତାଲାଙ୍କର କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି, ଭକ୍ତର କି କି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି, କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରଭୁ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିସକାଶେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଅଧ୍ୟୟନ କର । ହଜୁର^{୧.୧} କହିଲେ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ନିଜ ଅପକର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଚାଲ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଅଧ୍ୟୟନ କର ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଓ ଅନୁକମ୍ପା ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ସାଧାରଣତଃ ସଭିଏଁ ରମଜାନ ମାସରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଆବୃତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ମାସରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏବେ ଆବୃତ୍ତି କରିବା ସମୟରେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବେ ଯେ ସେଥିରେ କ'ଣ କରିବା ଓ କ'ଣ ନକରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିଅନ୍ତେ ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ସହିତ ସତ୍‌କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ହଜୁର^{୧.୨} କହିଲେ! ପବିତ୍ର କୁରଆନର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପୃଷ୍ଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଦେଶ ଓ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଛି ।

ହଜୁର^{୧.୨} ଏକଥା ବେଶ୍ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କହିଛନ୍ତି; ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମପରାୟଣ ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ଉପାସନା ଓ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିବା ସ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ନଥାଏ । କାରଣ ଅଲ୍ଲହତାଲା ଏକଥା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଇନ୍‌ମା ସ୍ୱତକର୍ ବଲୁଲ୍ଲୁହୁ ମିନଲ୍ ମୁତତକିଇନା (ମାଏଦାଃ : ୨୮) ଅର୍ଥାତ୍ ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ଅଲ୍ଲହତାଲା ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପାସନା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ହଜୁର^{୧.୨} କହିଛନ୍ତି! ଏହା ନିରାଟ ସତ୍ୟ ଯେ ନମାଜ, ରୋଜା ମଧ୍ୟ କେବଳ ଧର୍ମନିଷ୍ଠମାନଙ୍କର ଗ୍ରହୀତ ହୋଇଥାଏ । ଉପାସନା ଗ୍ରହଣ ହେବା ଓ ତାହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଏହିକି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏକଥା କହୁ କି ନମାଜ ଗ୍ରହୀତ ହୋଇଗଲା ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେ ନମାଜର ପ୍ରଭାବ ଓ ବରକାତ ନମାଜ ପାଠକାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କଲ୍ୟାଣ ଓ ପ୍ରଭାବ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ । ହଜୁର^{୧.୨} କୁହନ୍ତି! ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ କେବଳ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି ଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ କ'ଣ ଆମ ରମଜାନ, ଆମର ରୋଜା ଆମକୁ ସେହି ସ୍ତରେ ଉପନୀତ କରାଇ ପାରିବ । ହଜୁର^{୧.୨} କୁହନ୍ତି! ସୁତରାଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଏବେ ପ୍ରଥମ ସୋପାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥାଏ ତାହା ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟବାନ ହେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ । ତେବେ ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବାର ନାମ ହିଁ ତକ୍ୱା ଅଟେ ।

ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମର ଉପାସନା, ଆମର ରୋଜା, ଆମ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ ଆତ୍ମାନ୍ତରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେଉଁ ତକ୍ୱା ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ ରୋଜା ରଖା ଯାଇଥାଏ,

ତାହା ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ ତେବେ ଆମେ ରୋଜା ରଖିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କଲେ ନାହିଁ । ଆମମାନେ ସେହି ରକ୍ଷା କବଚ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ତ କଲେ ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜୁର^{୧.୧}ଙ୍କର ପବିତ୍ର ନୀତିବାଣୀ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଆମମାନେ ସେହି ରକ୍ଷା କବଚକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ । ଆମମାନେ ସେହୁରୀ ଓ ଆଫତାରୀ ଖାଇବାର ପ୍ରବନ୍ଧ ତ କଲେ କିନ୍ତୁ ଆମମାନେ ସେହୁରୀ ଓ ଆଫତାରୀ ଖାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କଲେ ନାହିଁ । ଆମମାନେ ସାରା ଦିନ ନିର୍ଜଳ, ନିରନ୍ତରେ ଅତିବାହିତ ତ' କରିଦେଲେ କିନ୍ତୁ ଆମମାନେ ସେହି ଉପବାସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କଲେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତକ୍ତୁ ଦ୍ଵାରା ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାକି ଆମ ଆଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ସୁତରାଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅନୁଶିଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ତାହା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଅବା ନୁହେଁ! ଅଧିକତ୍ରୁ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନୃତ୍ତ^{୧.୨} ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩}ଙ୍କର କେତେକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଯାହାକି ଧର୍ମପରାୟଣତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ରହିଛି ଆଲୋଚନା କରି କହିଲେ; ଯେଉଁଥିରୁ ଆମର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଅସଲ ଧର୍ମପରାୟଣତା କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ? ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୧.୩} କେଉଁ ପ୍ରକାର ଧର୍ମପରାୟଣତା ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଥିଲେ ।

ଅସଲ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଯାହାକି ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରିଷ୍କାର କରିଦେଇଥାଏ, ପବିତ୍ର କରିଦେଇଥାଏ । ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଅବତାରମାନେ ଆସିଥାନ୍ତି, ତାହା ସଂସାରରୁ ଉଦ୍ଧାନ ହୋଇ ଯାଇଛି । କେହି ଅଛି ଯେ କଦ୍ ଅଫ୍ଲାହା ମନ୍ ଜକ୍କାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିନେଲା ସେ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଲା ନେଲା । ସ୍ଵଚ୍ଛ ଓ ପବିତ୍ରତା ଠାରୁ ବଳି କୌଣସି (ଉକ୍ତସତମ) ଜିନିଷ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଓ ପବିତ୍ର ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ତାହା ସହିତ ଦେବଦୂତମାନେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିଥାନ୍ତି ।

ଦୁଃଖଦ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଏପ୍ରକୃତି ଉକ୍ତଶ୍ଵା (ଭାବ) ନାହିଁ । ନଚେତ ତାହାର ମଧୁର ସ୍ଵାଦ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଠାରୁ ବୈଧ ଉପାୟରେ ହାସଲ ହୋଇଥାଏ । ଚୋର ଚୋରି କରିଥାଏ ଯଦ୍ଵାରା ତାହାକୁ ଅର୍ଥ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତା ତେବେ ଦୟାମୟ ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ମାଧ୍ୟମରେ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଇଥାନ୍ତେ । କେବଳ ଏପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଚୋରି ନୁହେଁ ବରଂ କେତେକ ବ୍ୟବସାୟୀ ଯେ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀରେ ଅପମିଶ୍ରଣ କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରି କରି ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଆଭ୍ୟନ୍ତରରୁ ବିଶ୍ଵାସ ଉଠି ଯାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ହିଁ ସେ ଏପରି କାଣ୍ଡ କରିଥାଏ ।

ହଜୁର^{୧.୩} କହିଲେ; ଯେପରି ଯଦି ଛେଳି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଏକ ମହାବଳ ବାଘା ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ସେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଘାସ ମଧ୍ୟ ଚରି ପାରି ନଥାଏ ତେବେ କ'ଣ ମନୁଷ୍ୟ ଠାରେ ତୁଚ୍ଛ ଛେଳି ସମ ବିଶ୍ଵାସ ମଧ୍ୟ ବାକି ନାହିଁ? ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ ଓ ମନ୍ଦକର୍ମ କରିବାକୁ ପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଏ ସେତେବେଳେ ଏହି କଥା ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ପ୍ରଭୁ ମୋ ଉପରେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଲକ୍ଷ ରଖିଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ହଜୁର^{୧.୩} କହିଲେ; ଅସଲ କଥା ଓ ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅଟେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଲା ତେବେ ସେ ସବୁକିଛି ଜିଣି ନେଲା । ତାହା ବ୍ୟତୀତ ମନୁଷ୍ୟ ନା ଛୋଟ ନା ବଡ଼ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅପକର୍ମରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାଏ ବରଂ ସବୁକିଛି ଅର୍ଥହୀନ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଧର୍ମପରାୟଣତା ଆଧାରରେ ସବୁକିଛି ହାସଲ ହୋଇଥାଏ । ଦେଖ ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଆରମ୍ଭ ଏହିଥିରୁ ହୋଇଛି ଯେ ଇସ୍ଲାକାନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍ଲାକାନସ୍ ତଲିନ୍ ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ଯଦିତ ଅମଳ କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଭୟ ବଶତଃ ସାହସ କୁଟାଳ ପାରି ନଥାଏ ଯେ ତାହାକୁ ନିଜ ପ୍ରତି ସମୋଧୃତ କରିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦ୍ଧା ହୁଦଲ୍ ଲିଲ୍ମୁତ୍ ତକିନ୍ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ନମାଜ, ରୋଜା ଓ ଜକାତ୍ ଆଦି ସେତେବେଳେ ଗୁହାତ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାଏ । ସେତେବେଳେ ମନ୍ଦକର୍ମ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଭାବନାକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଦୂର କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ଯଦି ଧର୍ମପରାୟଣତା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ପତ୍ନୀର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲେ ସେ ପତ୍ନୀ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଇଥାନ୍ତି, ଔଷଧର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲେ ଔଷଧ ଯୋଗାଇ

ଦେଇଥାନ୍ତି । ବସ୍ତୁତଃ ଯେକୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ଦରକାର ତାହା ସେ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରି ସ୍ଥାନରୁ ଆମଦାନି ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁସ୍ଥଳୁ ମିଳିବାର ମନୁଷ୍ୟ କଳନା ମଧ୍ୟ କରି ନଥାଏ ।

ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ; ଏହି ନିୟମକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମରଣ ରଖ ଯେ ପୁଣ୍ୟବାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସଫଳତା ଯାହାକି ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ମନସ୍ତାପ କରିଥାଏ, ଯେ ମୁଁ ତ ଏହାର ପାତ୍ର ନଥିଲି ବରଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଫଳରେ ଏସବୁ ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭାବନା ଉଦ୍ରେକ ହେବ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଗାନ କରି ପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ତାହାର ବିଶ୍ୱାସ ଅଟଳ ଅବିଚଳ ରହିଥାଏ । ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ; ଜଣେ ସଜୋଟ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତରଫରୁ ମନେକରେ ସେତେବେଳେ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟମୟ ପ୍ରଭୁ ତାହା ଉପରେ ପୁରସ୍କାରର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଫଳତା ଅନ୍ତେ ତାହାର ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ସହିତ ଆଉ ଏକ ନୂତନ ମାମଲା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ତାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଲାହା ମାଆଁ ଲଜ୍ଜିତରୂତକୁ ପ୍ରଭୁ ସେହିମାନଙ୍କ ସାଥରେ ଥାନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ।

ହଜୁର^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ଧର୍ମପରାୟଣତାର ପ୍ରଭାବ ଏହି ଭବ ସଂସାରରେ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହା କେବଳ ଉଧାର ନୁହେଁ, ନଗଦ ଅଟେ ବରଂ ଯେପରି ବିଷର ପ୍ରଭାବ ଓ ତରୟାକ୍ (ଔଷଧି)ର ପ୍ରଭାବ ଶରୀର ଉପରେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ପଡ଼ିଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ତଳ୍ପ୍ରାଣ ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଯଦି ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରିବା ଓ ଉପାସନା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମନୁଷ୍ୟର ଅବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ଏହା ଘୋର ଚିନ୍ତାଜନକ ବିଷୟ । ହଜୁର^{ଅ.ସ} କୁହନ୍ତି; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନେକ ମୃତ୍ୟୁ ଆଛାଦିତ କରି ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠ ହୋଇ ନଥାଏ... ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରୁ ତନ୍ମୁ ବନ୍ଦ କରି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସ୍ତରରେ ଉତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ, ଯେତେସବୁ ଅବତାରଗଣ ଧରା ପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିଛନ୍ତି ସଭିଙ୍କର ଏହି ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଲକ୍ଷ ଥିଲା ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ଧର୍ମପରାୟଣତାର ମାର୍ଗ ସହିତ ପରିଚିତ କରିଦେବେ । ଇନ୍ ଅଫ୍ ଲିସ୍ତାଉହୁ ଇଲ୍ଲୁଲ୍ ମୁତ୍ତକୁନ୍ (ଅନଫାଲ୍ : ୩୫) କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ସୁସ୍ଥାପିତ ସୁସ୍ଥ ମାର୍ଗର ଖବର ଦେଇଛି... ଆମ ଶିକ୍ଷାର ସାରାଂଶ ଏହିକି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ସମସ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ବିନିଯୋଗ କରିଦେଉ ।

ପରିଶେଷରେ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଫୁର^{ଅ.ସ} କହିଲେ; ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଅ.ସ} ବିଭିନ୍ନ ଶୈଳୀରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ ଧର୍ମପରାୟଣ ହେବାକୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ଅର୍ଥ, ତାହାର ଗୁଡ଼ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମକୁ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଜମାଅତରେ ସାମିଲ ହେବା ପରେ ଆମେମାନେ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ବାସ୍ତବତାକୁ ବୁଝି ତଦ୍ନୁରୂପ ନିଜକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବା । ରମଜାନର ବାକି ରହିଯାଇଥିବା ଏଇ କେତେଟା ଦିନରେ ଯେଉଁ ସମ୍ଭବ ଆମେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଯେ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ବାସ୍ତବତାକୁ ବୁଝି ପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯିବା । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଥି ସକାଶେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍ମ୍ଦୁହୁ ଓ ନସ୍ତଈନ୍ନୁହୁ ଓନସ୍ତଈନ୍ନୁହୁ ଓନସ୍ତଈନ୍ନୁହୁ ଓନସ୍ତଈନ୍ନୁହୁ ବିହି ଓନତଓକଲ୍ଲୁ ଅଲ୍ଲୋହି ଓ ନତଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ଯହ୍ଦିହିଲ୍ଲା ଫାଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ଯୁଜ୍ଲିଲ୍ଲହୁ ଫାଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନଶ୍ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲୁହୁ ଓନଶ୍ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହନ୍ନଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓରସୁଲ୍ଲହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍ମ୍ଦୁକୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍ନଲ୍ଲାହା ଯାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍ସାନି ଓଇତାଲ୍ଜିଲ୍ କୁରବା ଓୟନ୍ହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍ଶାଲ୍ ଓଲ୍ ମୁନ୍କରି ଓଲ୍ ବଗ୍ଲ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ତୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ଯୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍ତହୁ ଯସ୍ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକ୍ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍ବର ।